

p.), je bezzákladná, lebo zosmiešňovanie je jako urážka na cti podľa stálej súdnej praxi len vtedy trestné, keď sa dotýka osobnej hodnoty, mravných kvalít napadnutej osoby, alebo keď výroky posmešné svojou formou nabývajú takého zosmiešňujúceho rázu, že sa tým napadnutý snižuje v úcte a vážnosti. Takého rázu však nie je púhe konštatovanie zmieneného snád' nevhodného opakovania slova »prosím« v reči. — — — —

Zbývajú výrazy »nesvedomitý advokát, známy pozemkový špekulant, pozemková hyena«. Z nich prvé 2 neprekročujú nijak hranicu kritiky a charakterizovania toho, ako pokračoval advokát Dr. E. pri zaopatrení pôžičky na zakúpenie pozemkov; dôkaz pravdy, ktorý je podaný o veci samej, treba považovať za prevedený aj dotyčne týchto výrazov k tomu jeho pokračovaniu sa priamo vzťahujúcich bez toho, že by sa mali posudzovať samostatne s hľadiska skutkovej podstaty urážky na cti, ako to žiada sťažovateľ.

Za to však nie je dôkazom pravdy krytý najvyšš hrube urážlivý výraz »pozemková hyena«, čím tu treba rozumieť naprosto bezohľadného a ani najhúsnějších spôsobov zničenia existencie klientov sa neštítiaceho ich vykorisťovateľa. Takýto spôsob pokračovania Dr. E. dokázaný nie je a nesmel mu byť preto beztrestne vytýkaný uvedenou ťažkou urážkou.

Čís. 5828.

Zvolil-li si obžalovaný sám obhájcu, ktorý ho zastupoval na hlavnom pojednávaní, nie je iný obhájca, ustanovený podľa § 53, odst. 2 tr. p., oprávnený podať v jeho prospech opravný prostriedok.

Matka plnoletého obžalovaného nie je oprávnená podať odvolanie v prospech obžalovaného.

(Rozh. zo dňa 20. februára 1937, Zm IV 78/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin lúpeže odmietol zmätočnú sťažnosť podanú advokátom Dr. M. v mene obžalovaného A.

D ô v o d y:

Po vyhlásení rozsudku porotného súdu, ktoré sa stalo dňa 2. decembra 1936, obžalovaný A. a jeho zvolený obhájca Dr. N. dotyčne použitia opravného prostriedku sa nevyjadrili a podľa úradného záznamu ku spisom pripojeného obžalovaný A. ešte toho dňa nastúpil trest rozsudkom porotného súdu mu uložený.

Dňa 5. decembra 1936 (tedy v lehote podľa § 388 tr. p.) podal proti rozsudku porotného súdu v mene obžalovaného A. advokát Dr. M. zmätočnú sťažnosť, a to na základe plnej moci, ktorú mu udelila matka menovaného obžalovaného pre podanie zmätočnej sťažnosti.

Plnou mocou obžalovaného A. samého Dr. M. nie je legitimovaný.

Nakoľko podľa ustanovení § 383 tr. p. a § 31, odst. 1 por. nov. matke neprislúcha právo podať zmätočnú sťažnosť v prospech obžalovaného A.,

ktorý je plnoletý, je zrejmé, že advokát Dr. M. vystupuje ako obhájca, stanovený pre obžalovaného v smysle § 53, odst. 2 tr. p. príbuzným v pokolení vzostupnom.

Podľa citovaného ustanovenia zákona môžu síce na miesto obžalovaného samostatne voliť obhájcu jeho zákonný zástupca, manžel, alebo príbuzný v pokolení vzostupnom alebo sostupnom, avšak len na prípad, keď bv obžalovaný sám neužil tohoto svojho práva.

Ponevác však obžalovaný A. v trestnom pokračovaní užil tohoto svojho práva, lebo sám si zvolil za obhájcu advokáta Dr. N., ktorý ho na hlavnom pojednávaní aj zastupoval, nie je preto advokát Dr. M. oprávnený podať zmätočnú sťažnosť v prospech obžalovaného A. ako obhájca v smysle § 53, odst. 2 tr. p. zvolený. Bolo preto treba zmätočnú sťažnosť ako podanú osobou k tomu neoprávnenou v smysle 3. odst. § 434 tr. p. odmietnuť.

Čís. 5829.

Rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, ačkoli bylo proti němu vedené trestní řízení zastaveno podle § 90 tr. ř., je zmatečný podle § 281, čís. 9 b) tr. ř., neboť bylo v trestním řízení proti obžalovanému pokračováno bez návrhu oprávněného žalobce (§ 2 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 22. února 1937, Zm I 97/37.)

Nejvyšší soud uznal jako soud zrušovací po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury pro zachování zákona do rozsudku okresního soudu v . . . a do rozsudku krajského jako odvolacího soudu v . . . takto právem: Rozsudky okresního soudu v . . . a krajského jako odvolacího soudu v . . ., pokud jimi byl A. uznán vinným přestupkem § 360 tr. z. a odsouzen k trestu vězení na 14 dní, zosřteného jedním postem, byl porušen zákon v ustanovení § 2 tr. ř. Oba rozsudky se zrušují jako zmatečné a A. zprošřtuje se podle § 259, čís. 1 tr. ř. z obžaloby, že ač mu z přirozené povinnosti náleželo, aby se 85leté M. dostalo potřebné pomoci lékařské a ač takovou pomoc bylo možno opatřiti, dopustil v listopadu a prosinci 1935 v H., aby se jí naprosto nedostalo lékařské pomoci, a že se tím dopustil přestupku § 360 tr. z. Podle § 390 tr. ř. se A. osvobozuje od povinnosti nahraditi náklady trestního řízení.

D ů v o d y:

U okresního soudu bylo konáno k návrhu státního zastupitelství ze dne 14. ledna 1936 přípravné vyhledávání proti A., B. a C. pro přečin podle § 335 tr. z., jehož se dopustili tím, že nechali 85letou M., matku B. a C. a tchyni A., zemřít bez pomoci lékařské.

Po provedeném vyhledávání navrhlo státní zastupitelství 17. února 1936 potrestání B. a C. pro přestupek § 360 tr. z. a prohlásilo, že vůbec nestíhá A.